STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE, PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

Květen 2022

PRO MLADÉ

Ahoj! Máš 14–26 let a stále ještě nevíš, co podnikneš o prázdninách **od 9. do 14. srpna**? Tak neváhej a přidej se k ostatním mladým na

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE!

Letos se všichni sejdeme v Hradci Králové a užijeme si s celou republikou pestrý program plný koncertů, workshopů, adorací, mší, přednášek a spoustu dalšího.

Čím dřív se přihlásíš, tím míň zaplatíš = do 31. května je to pouze 1 600,- Kč.

Máš-li nějaké dotazy, neváhej se obrátit na spolčo mládeže na fb (po načtení RQ kódu se dostaneš na facebookovou skupinu) nebo si přečti více informací na oficiálních stránkách www.celostatnisetkanimladeze.cz

Doufáme, že se tam všichni setkáme!

Duchovní slovo

Květen – Mariin měsíc

Prožíváme velikonoční období, které bude trvat až do slavnosti Seslání Ducha svatého. Začíná květen – měsíc zasvěcený Marii – Matce našeho Pána Ježíše Krista. Proč obětujeme ten nejkrásnější měsíc právě jí?

Protože chceme naši Matku chválit, děkovat a prosit ji v různých svých potřebách. Panna Maria si vybírá různá místa na světě, kde nám chce zvláštním způsobem vyprošovat milosti u svého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Takovým místem je Svatý Hostýn a Velehrad na Moravě, Svatá Hora u Příbrami, Mariatzell v Rakousku, Jasná Hora v Polsku, Fatima v Portugalsku či Guadalupe v Mexiku. Panna Maria nás tím vybízí na pouť, abychom za ní přišli. A my to děláme: děti, mládež a dospělí. O co prosíme? O různé milosti: dar zdraví

pro členy našich rodin, o prácí pro nezaměstnané, o smíření manželů, kteří prožívají krizi, o pokoj a klid v domácnostech, o šťastnou jízdu autem, o úspěch při různých zkouškách...

Dobře, že taková místa existují. Jsou hojně navštěvovaná, a to nejen věřícími, ale i turisty, kteří Boha ani P. Marii neznají. A staly se případy, že je takové místo oslovilo.

Nevím, zda v tomto čase budeme moci navštívit nějaké Mariino poutní místo. Zkusme si alespoň najít čas a pomodlit se, sami anebo společně, třeba jenom litanii loretánskou k Panně Marii. V tomto těžkém období určitě budeme mít o co prosit.

o. Robert a spolubratři

FARNOST STRÁŽNICE

Farní část synodálního procesu je u konce, co dál? Zapojte se...

V naší farnosti jsme prožívali od listopadu Synodu o synodalitě. Modlili jsme se za ni po mši a někteří odvážlivci se scházeli ve skupinkách nad různými tématy. Výsledky ze šesti setkání byly před Popeleční středou odeslány do Olomouce. Nyní pokračuje Synoda na diecézní úrovni.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří se do tohoto velkého díla zapojili. Obětovali čas a kus sebe pro dobrou věc. Věřím, že pro všechny to byla hodnotná zkušenost.

V rámci výsledků synodálního procesu jsme se rozhodli uspořádat diskuze s knězem, které budou moderované. Setkání plánujeme několikrát do roka, vždy na téma, které odráží dění ve farnosti.

První téma bude spíše obecnějšího charakteru: **Nové příležitosti pro farnost.**

Zváni jsou všichni, kteří mají zájem, **v pátek 6.5. ve 20hod. na faře.**

Přijďte, těšíme se na vás.

Katka a Martin Múčkovi

Poděkování

Zveme všechny farníky k procházce ulicí Masarykovou kolem dřívějšího obchodu potravin v budově "SPOLKU". Naše farnice – výtvarnice pod vedením p. Lidky Bulvasové připravují výzdoby výloh aktuálně podle současných křesťanských svátků. Ušpiněná a nepěkná část budovy se díky obětavosti farnic změnila ve výstavní plochu. Moc děkujeme.

- *foto z Ministrantských slibů: LuJa, 24.4.2022* -

NOVÉ PŘÍLEŽITOSTI PRO DĚTI

Rodiče, pomozte dětem cítit se v kostele jako doma – ve skupině dalších dětí se jim jde k Pánu Ježíši tak nějak „samo“ 😊 …

FARNOST SUDOMĚŘICE

Před námi je měsíc zasvěcený Panně Marii, ale doba velikonoční bude trvat až do Seslání Ducha sv. Jaké byly svátky? Po loňské covidové přestávce jsme se už konečně letos mohli ve větším počtu sejít a společně oslavovat Ježíše Krista. Na Květnou neděli jsme se shromáždili venku za kostelem. Náš pan farář připravil slavnostní úvod a potom cestou do kostela v průvodu jsme si připomínali slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Ministranti mávali palmovými větvemi. Bylo to nové a pěkné. Na Zelený čtvrtek večer po obřadech, stejně jako každý rok, zůstává početná skupina Sv. hodiny v kostele, aby se s Ježíšem v Getsemanské zahradě celou hodinu modlili. Tím chci poděkovat všem členkám Svaté hodiny za hojnou účast. Jak víme, apoštolové se v Getsemanské zahradě moc nepředvedli. Je tady otázka, kdyby, snad? Kdyby se Petr modlil a nespal, určitě by netasil meč. Poznal by, že to není Ježíšův styl. Kdyby apoštolové bděli a modlili se, určitě by se nerozutekli...

V neděli na Boží hod se po mši sv. konal před kostelem jarmark ve prospěch školy v Zambii.

Každoročně se na Velký pátek dívám na TV LUX na křížovou cestu s papežem Františkem z Kolosea v Římě. Letos, v rámci Roku rodiny, byly pověřeny různé rodiny, aby si připravily své vlastní rozjímání k zastavením. 14 rodin různého věku s velkými dětmi i kojenci si vybraly zastavení pro meditaci. Mezi nimi se nacházela rodina s postiženým dítětem na vozíčku, rodina se 3 adoptovanými dětmi, prarodiče s vnuky, o které se starají a další rodiny. Ve XIII. zastavení přednesly své rozjímaní dvě studentky, jedna Ruska a druhá Ukrajinka. Hned po úvodní větě se odmlčely a s nimi stovky lidí kolem Kolosea, aby tichem uctili oběti války na Ukrajině. XIV. zastavení si připravila rodina migrantů černé pleti.

Ale třeba v Lurdech je zastavení XV. Je vidět prázdný hrob ve skále s odvaleným kulatým kamenem. Na stromech kolem jeskyně visí desítky růženců, snad na památku poutníků, co si tuto cestu prošli. Jsou tam i ty naše.

V květnu 26.5. nás čeká svátek Nanebevstoupení Pána Ježíše. Říkal: „Nenechám vás sirotky. Přijdu k vám.“

Odešel jsi, a přece jsi přítomen. Jsi v církvi, v každém člověku, jsi přítomen ve společenství, jež tvoříme, a v Eucharistii. Odešel jsi, a přece jsi přítomen. Chtěli bychom se od tebe učit ve chvílích, kdy nás život nutí odcházet. Musíme odejít, začít žít na jiném místě, v jiném životním stavu. Můžeme se u tebe učit být zodpovědnými za druhé, zůstat věrní člověku, jemuž jsme projevili blízkost. Učme se odcházet tak, abychom rozmanitým způsobem zůstávali, starali se a neopouštěli. Ježíši, učíme se od tebe být zodpovědní za lidi, se kterými jsi nás spojil. Odešel jsi, a přece jsi přítomen. Chvála tobě! Jsi nám věrný, jsi v Nejsvětější svátosti. Chceš s námi být, nakolik je to jen možné. Dej nám stejnou touhu – Být přítomni v životě našich blízkých natolik, nakolik je to jen možné – a to i tehdy, když nás posíláš jinam. JP

PROČ? (PRAŽSKÉ JEZULÁTKO PODRUHÉ)

Proč je takový nepoměr? Do Prahy k Panně Marii Vítězné přijíždějí tisíce poutníků z mnoha i velmi vzdálených zemí, aby zašli k Pražskému Jezulátku. Ve světě se šíří úcta k Pražskému Jezulátku, stavějí se kostely, pořádají poutě… A u nás? Mnozí tuší, že Pražské Jezulátko existuje a tím to často i končí. Některým přijde zvláštní modlit se u nějaké sošky, uctívat „Ježíška“ jako dítě, jako by to bylo pod úroveň dospělého křesťana. Jako by to snad nebylo ani dost teologicky podložené. Ale nebylo to pod úroveň jednoho z největších teologů naší doby Benedikta XVI., který si při návštěvě Prahy v roce 2009 vyhradil hned po příletu čas a zastavil se k Jezulátku pomodlit – a jistě věděl proč. Ale je zde ještě jedna odpověď na to, proč takto uctívat Pána Ježíše, a to mnohem přesvědčivější, než papežova návštěva. Tu dává samo nebe a to v množství vyslyšených modliteb svěřených tímto způsobem Ježíši Kristu. A nejsou to jen stará svědectví. Jsou to vyslyšení čerstvá, řádně

doložená, zdokumentovaná a prozkoumaná. Anebo - vyprosme si svá vlastní vyslyšení! Proč převažují svědectví vyslyšených cizinců? Odpověď je jednoduchá. Kdo prosí, dostává… Pražské Jezulátko připomíná příchozím, že mocný Bůh, tváří v tvář každému z nás, stojí jako křehký a bezmocný. Touží po naší svobodné odpovědi. Nechce nás ovládat násilím, nechce, abychom se ho báli. A v životech těch, kdo toto pochopili, se často odehraje to, čemu říkáme uzdravení nebo spása.

Pražské Jezulátko – vyslyšení a zázraky:

V roce 1991 při havárii tankeru u severoitalského města Arenzano, kde je jedna z největších svatyní Pražského Jezulátka na světě, vzývali obyvatelé, aby odvrátili ekologickou katastrofu s fatálními následky. A stalo se něco neuvěřitelného. K obávané katastrofě nedošlo.

Dva miliony od „Jezulátka“ - P. Vít Řehulka, farář z Ostravy-Zábřehu. V letech 2004-2007 stavěli nový kostel a v roce 2006 jim došly finance. Z vnuknutí se vydal k Pražskému Jezulátku a odsloužil mši svatou. Do jednoho týdne obdrželi dva miliony korun a kostel mohli dostavět.

Rodina z Itálie přijela poděkovat za uzdravení otce, který se probral po 43 dnech z kómatu navzdory špatné prognóze lékařů

Rodina z Portorika před časem přijela prosit o dítě a nyní i poděkovat za tři. (Zdroj - časopis Milujte se).

Milí čtenáři Studánky, ve chvíli, kdy máte v rukou tento měsíčník našich farností, u nás v Sudoměřicích prožíváme slavnost Pražského Jezulátka, s posvěcením nové korunky. LO

POZDRAV OD PANNY MARIE SVATOHOSTÝNSKÉ.

Dne 8. dubna jsme se zúčastnili setkání důvěrníků MSH na Svatém Hostýně. Při té příležitosti jsme předali členské příspěvky za rok 2022 v celkové částce 8 150,-Kč.

V poslední době naše řady postupně opustilo 8 členek, proto jsme rádi, že se nám podařilo získat 17 nových mladších členů, většinou žen.

Na Svatém Hostýně se postupně v pěti etapách buduje nová cesta a parkoviště až k poutním domům v řádu 80mil. korun, proto je vítána každá finanční pomoc. Dva roky covidu zanechaly mezeru v návštěvě poutníků, což se projevilo i po finanční stránce.

Vyřizujeme velké díky a pozdravy od výboru MSH. H. a J.Š

Velikonoční jarmark

V neděli po Vzkříšení proběhl v naší sudoměřické farnosti Velikonoční jarmark. Velmi nás těší, že se do jarmarku zapojila celá farnost a velké díky patří všem, kteří darovali své výrobky. Letos navíc objem předčil všechny předešlé roky. Taktéž výtěžek mluví o otevřených srdcích a vaší podpoře misií v Zambii. Vybralo se 15362 Kč a 60,-EUR. Velmi si vážíme vaší podpory a zveme vás k posezení do již tradiční Misijní kavárny, kterou spolu připravíme v květnu. Za vaše dary upřímné Pán Bůh zaplať.

FARNOST RADĚJOV

Boží hrob v Radějově

Po covidové pauze jsme opět mohli spolu oslavit Velikonoce. Součástí Bílé soboty je již tradiční stráž u Božího hrobu, se kterou vypomáhají i místní dobrovolní hasiči a jeden voják. Pěkné je, že do služby se zapojují nejen členové, kteří chodí do kostela, ale i hasiči, kteří jsou v kostele pouze na tuto službu. Tuto tradici, kdy se zapojují i hasiči do stráže u BožíhohHrobu, započal otec Jacek. Věříme, že i místní hasiči při čestné stráži na Otce Jacka vzpomínali. LP

Výročí scholy – 40 let

Již v minulém čísle jsme vás informovali o připravovaném výročí. Toto výročí oslavíme v neděli 29. 5. 2022.

Již od února se všichni současní i bývalí členové scholy potkávají na zkouškách a plně cvičí a trénují. Zjistili jsme, že opravdu jsou hlasivky sval a při pravidelném cvičení dochází ke zlepšení. To, co jsme měli problém vyzpívat na začátku zkoušek, teď není žádný problém. Poprvé nás můžete uslyšet na mši svaté v neděli 29. 5. 2022 a odpoledne v 15 hodin Vás srdečně zveme na koncert. Zazpíváme Vám starší i novější písničky. Pochlubíme se zpěvem naších nejmenších – scholičky. LP

Schola Radějov vás zve na koncert

RADĚJOVSKÉ 40 LET SCHOLY

Na koncertě vystoupí její bývalí i současní členové.

Kdy: neděle 29. května 2022 v 15 hodin
Kde: kostel Sv. Cyrila a Metoděje v Radějově

Vstupné dobrovolné.
Výtěžek z koncertu bude věnován na konkrétní charitativní pomoc.

Rozhovor s Katkou a Jožkou Janečkovými: „Misionáři žijí s lidmi jejich život.“

Zakřičela jsem leknutím, když naše auto projelo přes železnici, aniž by řidič respektoval značku:
„Johne, co děláš?! Byla tam stopka!“
„Není potřeba zastavovat, vlak jede až v sobotu!“
Zambie, rok 2017.

Byli jste někdy v Sudoměřicích v misijní kavárně? Anebo jste si koupili kraslici na letošním misijním jarmarku? Ze Sudoměřic již během let odešla velká podpora do Zambie – rozvojové země v Jižní Africe. Ve farnosti ji organizují manželé Katka a Josef Janečkovi. Poprosili jsme je o rozhovor.

Asi se na úvod zrovna tato otázka nehodí, ale přesto: opravdu tam vlak jede jen v sobotu?

Přes Zambii vede pouze jedna zásadnější dráha, takže ano, vlak projížděl jen jednou týdně, dnes Chipatou nejede vůbec. Zambie je úplně jiný svět než náš. John – zambijský učitel, který u nás doma chvíli bydlel – patří k tamním vzdělaným lidem. Díky stipendiu vystudoval universitu ve Skotsku, za pomoc potřebným dostal dokonce ocenění od britské královny Alžběty II. Když byl u nás v Česku, s velkým zájmem sledoval systém autobusů MHD, pražského metra a tramvají. Všechno pozoroval s touhou přispět ke zlepšení života v Zambii.

Říkali jsme mu: „Johne, s tvým vzděláním se v Anglii anebo jinde v Evropě okamžitě uchytíš.“ Ale on že ne: „Já vím, že bych tady neměl problém, že bych byl vítaný. Ale to není můj cíl. V Zambii mám rodinu, tam chci pomoci změnit k lepšímu mnoho věcí. Ale potřebujeme se naučit, jak to udělat.“

Jak je to v Zambii s církví?
V Zambii je církev velmi mladá. První misionáři tam přišli před 125 roky. Misionář není ten, kdo přijde a začne všechny přeučovat na křesťanství. Misionář s lidmi žije, učí se pochopit komunitu, jejich kulturu, pomáhá v těžkostech. Tak, jak to dělal Pán Ježíš – žil s lidmi jejich život. Teprve po této zkušenosti jsou místní lidé schopni naslouchat Božímu slovu.

Do školy přichází přes 400 dětí z šesti náčelnických vesnic

Mají už i své černošské kněze?
Ano, mají, a jsou „ovocem" prvních misionářů. Jsou tam i bílí kněží – ti jdou dnes většinou do farnosti, kde už jsou věřící lidé. Ale i tam je stále co přinášet.
Duchovní jsou pro lidi opravdu důležití. Pro celou komunitu. Jsou jí velkou oporou. Podporují ji v jejích těžkostech. Kněží jsou jedni z mála, kteří mají auto nebo motorku, a tak mohou vzít nemocné do nemocnice, pomáhat farmářům svážet úrodu... Žijí s lidmi opravdu ten běžný život. A proto je důležité kněze podporovat, poskytnout jim i hmotné zázemí, aby nadále mohli platně sloužit celé komunitě, a taky aby se dostávalo slovo Boží mezi lidi, kteří ještě o Pánu Bohu neslyšeli. V Zambii je opravdu pestrost náboženství, mnoho církví, dokonce stále i čarodějnictví a magie. Chceme-li, aby věděli o Pánu Ježíši, tak by měla církev dostat šanci a podporu, aby byla možnost kněze do komunit poslat.

Proč se tak často budují v misiích školy? Není lepší je nechat tak, jak žijí celé generace?
Zambijci touží po vzdělání. Žijí sice nějak po generace, ale to neznamená, že nemají své sny. Mají touhu, aby jejich děti byly vzdělané, neseděly ve škole postavené z hlíny a slámy. Přejí si pěkné prostředí, ale bez pomoci nejsou schopni to změnit. Nechceme jim určovat, co by měli dělat v životě lépe, ale chceme jim dát možnost, aby to změnit mohli. Navíc ve škole se setkávají děti, rodiče, učitelé a celá komunita. Tam, kde se schází lidé dobré vůle, může snáze promlouvat Duch svatý a tvořit společenství věřících.

Škola jim tedy poskytuje vzdělání i zázemí.
Proto máme radost, že se nám díky laskavým českým dárcům podařilo zbudovat školu. Učí se v ní děti a odpoledne do ní přicházejí ženy. Jsou negramotné, učí se číst, psát a šít na šicích strojích. I náčelníci to vítají, protože když je vzdělaná matka, je velká pravděpodobnost, že budou vzdělané i děti - a komunita má budoucnost.
Na takovýchto místech velmi často přicházejí děti do školy hladové a nemohou se soustředit. Je to otázka chudoby - bohužel stále 60,5 procenta zambijské populace žije s méně než dolarem na den a toto číslo je ve venkovských oblastech opravdu vysoké. Takže pro rodiče je každý den bojem o to, aby mohli dát jídlo na stůl.
Naší radostí je, že bylo možné do školy přizvat Mary´s meals. To je dobrovolnická organizace, která zajišťuje dětem ve škole v nejchudších zemích světa jedno výživné jídlo denně. Vstupují ale jen tam, kde je již nějaké zázemí, nějaká jistota, že budou podmínky pro pokračování díla. Také nechtějí udělat z lidí jen pasivní příjemce darů. Naopak – podmínkou je, aby se zapojili místní lidé. Ti jídlo vaří, musí si k tomu zbudovat kuchyň. V naší škole se to podařilo, přichází tam už přes 400 dětí z šesti náčelnických vesnic.

To je úžasné. Co všechno v Zambii ještě podporujete a jak se vám tam daří?
V Zambii podporujeme diecézi Chipata. Pomoc je na studium bohoslovců a různé diecézní náklady, takže nelze říct, že by se něco vybudovalo, ale jde o šíření víry.
Naše pomoc začala v roce 2014, a to zcela neplánovaně. Vlastně jsme jen byli u toho, když zambijský otec Bernard Makadani Zulu při své návštěvě v ČR žádal o finanční prostředky. Chtěl postavit kostelík v buši, v jeho rodné vesnici. V nás nějak jeho prosba uvízla a rozhodli jsme se, že mu zkusíme alespoň nějakou malou částkou pomoci, jen tak na přátelské osobní rovině. Přispělo nám tenkrát tolik lidí, že se z toho nakonec postavil celý kostel (tedy ne takový, jak jsme zvyklí z ČR, je to spíš taková kaplička) a ještě zbylo na kus školy. Ta už byla částečně rozestavěná, měli připravené základy, vypálili si cihly, ale už s tím nemohli sami hnout dál.

Je obdivuhodné, co všechno se dalo do pohybu. Asi vás samotné to postavilo do zcela nové situace.
Nejdříve jsme vedli děti ve farnosti k misijnímu poslání. Po návštěvě České republiky zambijskými bohoslovci a otcem Bernardem jsme navázali přátelství se zambijskými duchovními a vymýšleli aktivity, které by podpořily chudé v misijních oblastech. Na základě vzájemné důvěry se k nám začali přidávat okolní farnosti a naši přátelé. Postupně se o nás dozvídali další lidé, se kterými jsme se neznali. Líbilo se jim, co děláme a chtěli

nás podpořit. Právě proto, že pomoc pro misie začala přicházet ze širšího okolí, bylo potřebné zajistit transparentnost, tak vznikl spolek Chiparamba.

V čem vidíte hlavní přínos vaší práce?

Misijní snažení propojuje celou farnost

Velkým pokladem jsou děti ze sudoměřického misijního klubka. Když něco připravujeme, chápou, že tím podporujeme chudé, ale zároveň to chystáme i pro jejich rodiče, babičky apod. Děti tomu velmi dobře rozumí. Misijní kavárny, jarmarky, koncerty, to je taková třešnička na dortu celoroční pastorace těchto dětí. Právě toto propojování celé farnosti nás velmi těší. To nám dává smysl.
Také nám dělá radost vzájemné spojení se zambijskou komunitou, kde věřící vědí, že se za ně modlíme a oni se modlí za nás. Kněží slouží mše za dárce, tím vzájemně můžeme prožívat bratrství, o kterém mluví papež František.

Jak to tedy ve farnosti funguje prakticky?
Když je třeba Misijní kavárna, celá farnost napeče. Pak se sejdeme v přístavbě kostela, kde je i venku připravené posezení. Děti z klubka obsluhují a všechny to opravdu baví. Když přijdou lidé, děti se zeptají, co by si dali a pak vidíte třeba sedmiletou holčičku, jak jim se zatajeným dechem nese opatrně kafe, aby nevylila... Tradičně bývá medovník, tiramisu, palačinky a další dobroty. Na stole je kasička, kam každý dle svého uvážení zaplatí útratu. A to je výtěžek pro misie. Spojuje to celou farnost, i nevěřící lidé se účastní a bývá to moc pěkné.

Když se ohlédnete zpátky, co vidíte?
Člověk by nevěřil, kolik zajímavých věcí tě potká, které nečekáš. Na začátku bylo rozhodnutí - jo, zkusíme pomoct postavit kostelík, - a najednou je tu kus školy. Potkáš strašně moc zajímavých lidí..., a k tomu takový časový soulad příznivých náhod a událostí, že by to nikdo nedokázal naplánovat. Cítíš, že je to jedině Boží zásluhou.

Nabízí se teď zásadní otázka: jak se můžeme zapojit do pomoci?
Ze všeho nejvíc velmi prosíme všechny, aby se zapojili do modlitby za naši připravovanou misijní cestu, aby měla Boží požehnání a aby nás na ní ochraňovala Panna Maria. Letos v červnu se totiž do Zambie chystá čtyřčlenná výprava – Katka (už jednou v Zambii byla, v roce 2017, pozn. redakce), Kristýna a dva studenti Jožka a Tonda. Budeme několik týdnů pobývat na místech, kam posíláme naši pomoc. Dá-li Pán Bůh, setkáme se s panem biskupem, kněžími, náčelníky, od nichž děti navštěvují školu a samozřejmě s dětmi ve škole a místními lidmi. Pro děti bychom chtěli nakoupit např. vzdělávací hry. Pro diecézi chceme přivést finanční dar k podpoře kněží a bohoslovců.

Ze všeho nejvíc prosíme o modlitbu

Půjde na to výtěžek z velikonočního jarmarku, který jste měli v Sudoměřicích?
Ano, výtěžek půjde na podporu dětí a diecéze. Na stejný účel chystáme i již zmíněnou misijní kavárnu. Bude na Den matek – 8. května. Srdečně vás všechny zveme ☺
Možností podpory je více.
S otcem Dawidem jsme se domluvili, že v Sudoměřicích bude v květnu vzadu v kostele kasička. Také ve Strážnici bude kasička v kostele Panny Marie.
Máme založený účet, který je určený k této pomoci a jde také využít k zaslání darů. Č.ú. 123-1856160217/0100.
Jestli chcete účinně a přímo podpořit kněze, tak jim můžete poslat intence – tj. úmysl na mši svatou. Intence jsou velice důležitý zdroj pro kněze. Kněží v buši žijí jenom z toho, co jim chudobní lidé dají. O intence nás pan biskup pro své kněze prosí vždy, při každém rozhovoru.

Jak jim lze intence předat?
Můžete nám přinést na papírku napsaný úmysl a finanční dar, který předáme knězi. Anebo jim můžeme předat vaše peníze s prosbou, aby odsloužil mši svatou „na úmysl dárce“. Hlavně ale znovu prosíme o modlitbu za naši cestu.

Tedy proč v síle společenství čtenářů Studánky nezačít hned?
Bože, ochraňuj tyto naše cestovatele a vzdal od nich každé nebezpečí! Prosíme za Tvé požehnání pro jejich cestu a za šťastný návrat. Amen.
Katko a Jožko, děkujeme! -hc-

Krakovské postřehy otce Lukáše

Milé sestry, milí bratří,
chceme vám poděkovat za vaši štědrost, kterou jste projevili finanční podporou ukrajinských rodin, které našly přístřeší v našem krakovském klášteře. Během března a dubna jste nám do Krakova poslali (ať už na náš účet nebo dary v hotovosti) částku 100.000 Kč. Velmi si toho vážíme a děkujeme! Vaše velká štědrost nám pomohla (a nadále pomáhá) zajistit nákup potravin a domácích potřeb pro „naše“ Ukrajince.
Víme, že pomáháte také na místě, u vás ve Strážnici a v okolních obcích. Tím víc si vážíme toho, že jste projevili křesťanské milosrdenství a mezinárodní solidaritu. Děkujeme a pamatujeme na vás v modlitbě. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.
Ať dobrý Bůh vám žehná a chrání vás ode všeho zlého.
S úctou

P. Jozef Tarnawski, rektor komunity v Krakově
a P. Mateusz Pindelski, provinciál Řádu piaristů.
Krakov, 24. dubna LP 2022

Příspěvky farníků

Vzpomínáte si?

Týden před Květnou nedělí se četl na závěr mše svaté list od arciOtce Jana Graubnera.
Nevím, jak výzva „přispívat na platy našich duchovních“ zněla ve vašich uších přátelé, spolufarníci ...
Přispěli jsme všichni na Velikonoce. V mé hlavě však proběhlo: „A je to tady!“
Důsledek odříznutí církve od státu, který se dal očekávat - přichází.
Je pravda, že stát vrátil většinu málo využitelných objektů, které hned tak penízky pro církev nepřinesou. Ani ten kamarád Kůrovec není vlastně vůbec kamarád… a v krásných lesích myslí jen na sebe.
Ano, je jednoduché nadávat na stát, vládu nebo církev a kněze pokud přitom stojím s rukama v kapsách. Ano, pak zákonitě zůstává jen smutek a pahýly jako po slavném kůrovci v lesích. Tak mi šly myšlenky…
Vlastně, tato výzva od Otce Jana je pro mě možnost jak se víc zapojit, jak pomoci budovat církev. Protože církví jsem vlastně i já. Každý farník, vlastně každý, kdo chce konat Dobro nebo se hlásí nějak k Bohu, je spolutvůrce církve.
Jo a pak bych vlastně nadávala sobě, pokud budu jen přihlížet.
S manželem jsme se jednoznačně shodli, že cítíme spoluzodpovědnost za naši církev a teď je tu konkrétní příležitost, kdy se můžeme smysluplně zapojit, kde je to potřeba. A že ta potřeba je a bude čím dál víc na nás, to je faktem.
Vykomunikovali jsme s Otcem Janem Graubnerem příslušné kontaktní údaje a s jeho požehnáním jsme ke svému účtu založili další trvalý příkaz, byť jen na celkem malou částku. Tentokrát na náš pravidelný příspěvek pro mzdy našich kněží.

Chceme tedy zveřejnit získané informace od Otce Jana všem farníkům :
Platební podmínky pro platby určené na služné duchovních:

Číslo účtu: 377688503/0300
Variabilní symbol: 911120
Poznámka: Jméno, příjmení, adresa odesílajícího finance
Spec.symbol: IČ farnosti - 48842516

Po skončení roku vystavíme potvrzení o daru na jméno a adresu v poznámce.
Do budoucna počítáme s tím, že takto poslané dary z jednotlivých farností se budou farnostem odčítat od požadovaných odvodů. Proto je chceme evidovat podle farností.
Upřímně děkuji!

Neměla by si každá farnost „ hýčkat“ své kněze a vracet jim jejich obětavou službu, kterou dělají s úplnou samozřejmostí? To nám proběhlo hlavou.
Církev je vlastně jedna velká rodina. I v rodině je mi někdo bližší, někdo míň, ale jsme rodina, záleží mi na každém, pomáháme si. Patříme k sobě.
A naše farní rodina patří, Bohu díky, ještě k těm největším v republice 😊.

J+L Múčkovi

Ako sme putovali do Šaštína.

Milí farníci, čitatelia Studánky,
podelíme sa s Vami týmto o zážitky z pešej púte Strážnice- Šaštín. V sobotu 9.4.2022. sme vyšli od optiky Effatha. V noci z 8.4.2022 bol síce silný dážď a vietor, ktorý od púte odradil 7 pútnikov, ktorí sa na poslednú chvíľu neskoro večer odhlásili. Napokon sme vyrazili piati a nik z nás nie je Strážničan. Pár ľudí sa prišlo s nami rozlúčiť a povzbudiť nás na cestu. O 8.10 hod sme dostali od Otca Lukáša požehnanie a popri Baťáku sme sa odhodlane a s modlidbami presúvali vo vetre do Petrova. Pokračovali sme na Sudoměřice a na štátnej hranici sme pár sto metrov šli popri železničnej trati smer Skalica. Kúsok asi 50 metrov sme museli i na hlavnú cestu, aby sme sa dostali na poľné Skalické cesty vedúce cez Kátov do Holíča.
Mali sme šťastie i na hliadku polície SR, ktorá sa zaujímala, kam ideme a snažili sa nám i poradiť poľné cesty ideálne na našu púť. To si vážim, ale cesty som si týždeň vopred na bicykli i autom vyskúšal.
Za Skalicou nám vietor začal pomáhať, začal fúkať príjemne do chrbta. Prvú prestávku sme mali v Skalickom nádražnom pohostinstve, kde nás hostinský príjemne ako pútnikov prijal, dali si s ním po štamprli, dobrý čaj, vybalili desiate a po odpočinku pokračovali popri rybníkoch na Kátov a Holíč. Priniesli sme šťastie i rybárovi, keď sme šli pri ňom, zrovna záber a bol to kapor 75 cm.
Začalo presvitať slnko a oteplilo sa. V Holíči sme navštívili bratranca Stanka, pojedli dobré rezne z vlastých zásob a prijali pohostenie, mali pre nás dobré pivo, kávu ,sladkosti a čaj. Stanko nám po obede urobil prehliadku mesta Holíč z kopcov a naviedol na skvelú poľnú cestu, ktorá nie je ani na mapách. Po nej sme prešli zohrievaní slnkom, takmer až do Petrovej Vsi, kde sme mali na fare nocľah.

Posledných pár km sme šli po hlavnej ceste, predpisovo v reflexných vestách, ináč to nešlo. Zastavilo pri nás auto, to sa vracal otec páter Qirín zo spovedí v Holíči. O chvíľu sme dorazili po 33km na faru, čakala nás sesternica Mári s večerou.
Mali sme zrovna šťastie na stretnutie s Kájom Bačíkom, ktorý je v Petrovej Vsi ako doma. Prišiel nás navštíviť i pán Jaroslav , ktorý je z miestnej skupiny Modlidieb otcov a doniesol nám skvelú bábovku na raňajky.
Miestny chlapi vybudovali svojpomocne krásnu krížovú cestu v kopci nad dedinou. Vysadili stovky jabloní i iných ovocných stromov, ktoré slúžia dedine na prilepšenie si s ovocím. Doporučujem vidieť to a nechať sa týmto dielom inšpirovať i u nás na Slovácku.
Ráno v nedeľu sme vyrazili pri +2 stupňoch, ale slnko už hrialo. Nefučalo, cesta pri ruženci i rozhovoroch rýchlo ubehla. Na sv, omšu sme to stihli s pol hod. rezervou. Nahlásili sme príchod. Zrovna prišla i pešia púť z Rakúska. Obe skupiny nás na sv. omši privítali. Stretli sme sa i s kamarátom Martinom zo Strážnice, odviezol nás domov po púti, i spomenutými Máriou a Stanislavom, čo nás hostili počas cesty. Prišli za nami i s mojou tetou na bohoslužbu.
Slávnosť Kvetnej nedele bola dostojná, majestátna ako to býva v Bazilike Sedembolestnej panny Márie. Plno ľudi,nádherný spev zboru. Celú omšu snímala Slovenská TV. II. Po sv, omši sme sa presunuli na miesto na okraj Šaštína, do rekreačnej oblasti s jazerom, mali sme typ na reštauráciu Tropical. Stálo to zato. Milý personál, nás usadil v tichej časti, pomodlili sme sa, priniesli nám skvelé jedlo, kto si čo objednal, obsluha, káva, zákusky, a napokon i ceny výborné. Doporučujem urobiť si na jar, či v lete výlet, okúpať sa a pojesť.
Poučenie z našej púte máme asi také, že nemáme sa báť prekážok. Je potrebné nájsť odvahu opustiť to staré hoci dobré, aby sme mohli i za cenu námahy nájsť a budovať v sebe niečo nové a lepšie. Každá zmena a opustenie pohodlia svojho domova nám pomáha objavovať nové krásne miesta i vnútornú silu v nás samých. Sme Pánovi vďační za všetkých, ktorých sme po ceste stretli, pomohli nám, spríjemnili púť, a vďaka i všetkým Vám, čo na nás v modlidbe mysleli.
Tešíme sa, až sa vydarí ďalšia akcia. Marián

Stařeček, ministranti a jiné příhody

vzpomínkový cyklus nejen o strážnickém kostelníku Vaštíkovi

Část 29. **Nemocný chlapeček**

Když jsem byl tenkrát asi tak dvouroční chlapeček, onemocněl sem na tehdejší dobu dost závažnů nemoců. Byla to spála. Mamka se mnů musela zajít k dětskému doktorovi. Ten, když mňa prohlédl, tož řekl: „Máš jazyk červený jak jahodu, musíš do nemocnice, do Hradišťa.“
Auto sme neměli, ale taťka měl kamaráda, kerý mňa do nemocnice dovézl. Já sem byl eště tak malý, že sem nechápál, co sa děje. Pochopil sem to, až mňa mamka předávala sestřičce. Chytil sem mamku kolem krku svojíma malýma ručičkama a držál sem sa jak klíště. Mamka mě musela ručičky násilím odtrhnůt. Potom si uvědomila, co udělala a začala plakat. A potom celý deň a nejvíc, když si na mňa, chudinku malů, vzpomněla. Já sem byl v nemocnici asi měsíc. Za tú dobu sem si tam zvykl. Za maminku sem považoval tu

nejhodnější sestřičku a za tatínka mladého doktora, kerý mně pujčil na hraní fonendoskop, co nosil na krku. Potom ale, když si pro mě taťka s mamků dojeli, tak to bylo zas obráceně. Já sem na nich zapomněl a držel sa malýma ručičkama sestřičky kolem krku a nechtěl k nim jít. Mamka, když to viděla, tož začala nahlas plakat. Sestřička mňa musela donést až k autu. Když sme dojeli dom, tak sem nic nepoznál a ukazoval jsem svojím malým prstíčkem na auto, že chcu jet zpátky do nemocnice. Stařeček když uslyšel auto, tak tam hned doběhl. A teho sem já hned poznál. Roztáhl sem ručičky a chytil ho kolem krku a řekl: „Bum, bum“. Nikdo temu nerozuměl, ale stařeček ano. Šél se mnů do verštatu a pustil hoblovačku. Já sem zatleskal ručičkama a křičel: „Bum bum“. Potom, když mě mamka v kuchyni nechála několikrát po sobě zapnůt a vypnůt rádio, tak sem chytil kolem krku aj ju. Když to viděl taťka tak řekl: „No konečně si už si zas doma. A eště až ti ukážu vzduchovku, tak sa ti tu bude aj líbit.“ L. Král

Knihovna křesťanské literatury

Spolkový dům, Masarykova 370, Strážnice vám nabízí:

Mariino srdce zvítězí – Mirjana Soldo

Autobiografie vizionářky z Medžugorje. Mirjana Soldo roz. Dragičevič se narodila 18.3.65. v Sarajevu. Na prázdniny jezdila k příbuzným do zapadlé horské vesnice Medžugorje. Bylo jí šestnáct, když spolu s 5 dalšími dětmi spatřila tajemnou paní – Gospu. Ta je pak začala duchovně formovat a prostřednictvím svých poselství oslovovat i věřící daleko za hranicemi této farnosti.Mirjana vypráví, jak to vše začalo, co to způsobilo v nic samých i v jejich okolí. Dovíme se o životě v tehdejší Jugoslávii, o hrůzách války v Jugoslávii, ale hlavně o úžasném díle Boží prozřetelnosti, které dnes přináší viditelné ovoce po celém světě.

Ve stínu všemocného – Gereon Goldmann

Podtitul – Pravdivý příběh františkána mezi nacisty

Velmi komunikativní bratr Gereon chtěl být řeholníkem, ale za zvláštních okolností se dostal k jednotkám SS. Zde nezapřel svou víru, ale chráněn obávanou uniformou se zapojil do distribuce protinacistických letáků i přípravy atentátu na Hitlera. Odmítá vystoupit z církve, je propuštěn z jednotek SS a začleněn do wermachtu jako zdravotník.Prošel boji v Rusku, Francii a Italii – bez jediného výstřelu zato s řadou vyznamenání za záchranu životů svých spolubojovníků. Po válce dostudoval teologii a 40 let působil jako misionář v Japonsku – což byl jeho dávný sen.

Těšíme se na vaši návštěvu. pondělí a středa 9,30 - 11,00 a úterý 16,00 - 17,00

Úmysly apoštolátu modlitby – květen 2022

Úmysl papeže: Za víru mladých

Modleme se za mladé lidi, povolané k plnosti života, aby v Marii nacházeli vzor naslouchání, hloubky rozlišování, odvahy víry a odhodlání ke službě.

Národní úmysl Za dobrovolníky ve farnostech

Modleme se za všechny, kteří přispívají k životu farností, aby je Bůh posiloval a dával jim radost ze služby.

Charita Strážnice pomáhá uprchlíkům

Konkrétní cesty pomoci naší Charity těmto lidem jsou následující:

- V rámci celostátní sbírky Charity ČR máme zapečetěnou pokladničku, která je k dispozici na naší prodejně na ulici Kovářská 396 ve Strážnici. Do ní je možné stále finančně přispívat jak na rychlou pomoc, tak na dlouhodobé programy pomoci, kterých bude zapotřebí ještě velmi mnoho.
- Za účelem pomoci uprchlíkům, kteří měli být ve větším počtu ubytováni v našem městě, jsme vyhlásili materiální a potravinovou sbírku. Vydávání shromážděných potřeb pro uprchlíky cílíme konkrétně na případy, které se vyskytnou v našem regionu působnosti. Část sbírky – celkem 71 krabic humanitární a potravinové pomoci jsme odeslali přímo na Ukrajinu, kde máme navázáno spojení prostřednictvím ukrajinského občana, který má trvalý pobyt v našem regionu a převoz i následné předání humanitární pomoci lidem na Ukrajině zprostředkoval.

- Dali jsme dohromady tým dobrovolníků, kteří by nám v případě příchodu většího množství uprchlíků byli schopni pomoci v zajištění dohledu, pomoci s jídlem a při dalších organizačních záležitostech. Někteří z nich nám již hodně pomohli při přípravách ubytování v tělocvičně a také při třídění darovaných věcí v našem skladu humanitární pomoci. Dobrovolník je neobyčejný člověk s velkými schopnostmi nabídnout svůj čas i energii a pomoci potřebným lidem bez nároku na odměnu, proto si obzvláště ceníme ochoty těchto dobrovolníků k zapojení se do pomoci při zvládání této mimořádné situace a moc jim všem děkujeme.
- Výbornou spolupráci máme navázanou také s městem Strážnice. Společně se snažíme sehnat ubytování a poskytnout pomoc všem uprchlíkům, kteří přicházejí do našeho města.

Těm, kteří se nám přihlásili a jsou tu již ubytovaní, jsme poskytli oblečení, drogerii a potraviny, které máme v charitním skladě humanitární pomoci především díky Vašim příspěvkům do sbírky.

- Komunikujeme s kněžími v naší farnosti, kteří jsou nám velmi nápomocni při vyhlašování sbírek a spolu s farníky připravili také ubytování pro uprchlíky na farách v Rohatci a Radějově. Jsou nám zároveň velkou duchovní oporou, proto i jim patří naše velké poděkování.

Chtěla bych také opravdu moc poděkovat všem lidem dobré vůle, kteří se zapojili do naší materiální sbírky a přispěli tak svým darem k poskytnutí účinné pomoci příchozím uprchlíkům a k zajištění důstojného startu jejich procesu začleňování do naší společnosti. Jsme Vám všem moc vděční za velkou pomoc a ochotu darovat něco druhým, i když toho sami třeba nemáte mnoho ,a přesto jste se rozhodli tyto příchozí podpořit, to nás moc těší a dává naději, že mezi námi je stále spousta dobých lidí. Moc Vám všem znovu děkujeme.

Příklad pomoci v našem regionu prostřednictvím Tříkrálové sbírky

V rámci tohoto článku bych se s vámi čtenáři chtěla podělit o příklad, jak účelně mohou být využity vaše příspěvky do Tříkrálové sbírky v našem regionu. V loňském roce se naší Charitě Strážnice podařilo získat větší finanční příspěvek z nouzového fondu Tříkrálové sbírky pro malou Eminku, na pořízení speciálních ortopedických dlah, které pro ni vyrobila na míru speciální klinika v Rakousku. Výdaj na pořízení těchto zdravotních kompenzačních pomůcek byl opravdu velký, a protože naše pojišťovny nehradí zahraniční kompenzační pomůcky, obrátili se na nás rodiče děvčátka s prosbou o pomoc. Ema bydlí ve Strážnici, má 4 roky a trpí celkovým opožděním psychomotorického vývoje, který se odvíjí od její diagnózy. Tuto diagnózu jí lékaři definitivně potvrdili teprve v loňském roce, jedná se o velice vzácnou vývojovou poruchu, kterou má diagnostikovanou jako jediná v ČR a na celém světě žije asi jen 70 osob s obdobnou diagnózou. Při podání žádosti o finanční příspěvek se Ema vůbec nedokázala postavit na nohy a nyní, pár měsíců po pořízení speciálních ortopedických dlah, se dokáže postavit i udělat několik samostatných kroků. To dělá jejím rodičům a samozřejmě i nám ohromnou radost. Těší nás vidět, že získané finanční prostředky z Tříkrálové sbírky pomáhají, že jsou účelně využity a navíc přímo v našem městě. S rodiči Emy zůstává naše Charita v kontaktu a vzhledem k její diagnóze, která je velmi vzácná a neléčitelná, jsme připraveni dle našich možností i nadále pomáhat rodičům při zvládání této náročné nepříznivé situace.

Pozvání na benefiční divadlo

Na závěr bych Vás chtěla ještě znovu co nejsrdečněji pozvat na benefiční vystoupení divadelního spolku Hrozen, který pro nás

dne 29. 5. 2022 v 19.00 v sále Kulturního domu zahraje představení s názvem

Svatba na klíč.

Předprodej vstupenek probíhá v prodejně Charity Strážnice. Výtěžek z této benefiční akce bude určen na podporu činnosti terénní služby Sociální rehabilitace, která pracuje s osobami s duševním onemocněním v jejich domácím prostředí.

Děkuji Vám všem za jakoukoliv pomoc a podporu.

Za Charitu Strážnice Marie Štípská, ředitelka

Nejen pro děti

Úkol:

Vymaluj nebo nakresli na papír co nejkrásněji Pannu Marii a přines jej na první květnovou dětskou mši svatou.

Pomodli se:

Naše nebeská maminko, oroduj za nás!

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.

Vychází 1.5.2022, náklad 630 kusů

Tisk: Tiskárna Sukupovi. Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz . Webové stránky: www.piaristestraznice.cz

Farnost Strážnice - číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819

Farnost Raděiov - číslo účtu 1443763319/0800